

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Canonicis S. Lavrentii de Spello.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

suæ gravaminibus provideret, vocem ad nos appellationis emisit, & festum sancti Lucae proximè præferitum appellationi præfixit: quam appellationem licet Episcopus ipse admiserit, & promiserit se venturum in termino constituto, post multos dies in eum excommunicationis sententiam promulgavit. E contrario præfatus magister Obertus respondit quòd memoratus Episcopus, pro eo quòd dictus Abbas super falsitate duorum privilegiorum apud eum accusatus fuerat & convictus, & crimen suum ore proprio manifestè confessus, eum non appellan-tem nec contradicentem deposuit, & misit ad monasterium de Siodor ad pœnitentiam peragenda: de quo cum fuisset egressus pœnitentia non peracta, monasterium de Felduar invasit per potentiam laicalem, & Ecclesiam quandam ad ipsum Episcopum pertinentem parochianis propriis spoliavit, Clericos ejus ejiciens domibus propriis verberando. super quibus cum pluries citatus fuisset, quia contumax apparebat, Episcopus eum excommunicationi subjecit, sed ipse post excommunicationem divina officia celebrare, & bona monasterij violenter rapere, ac dilapidare præsumpsit. Cùm igitur prædictus Card. nobis hæc omnia retulisset, de consensu partis utriusque negotium ipsum vestro duximus examini committendum, & memoratum Abbatem ad majorem cautelam de benignitate sedis apostolicæ fecimus juxta formam Ecclesiæ à vinculo excommunicationis absolvi. Verùm quia idem Abbas ex duplici causa se proposuit injustè gravatum, quoniam & propter monasterij libertatem illius jurisdictioni non suberat, & propter appellationis remedium ab eo tutus esse debebat, cùm super his nobis plena fides facta non fuerit, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquisita super præmissis & aliis, si qua fortè alterutra partium duxerit proponenda, diligentius veritate, si legitime vobis constiterit de libertate monasterij memorati, præfato Episcopo super hoc silentium imponatis, ad ablatorum restitutionem, & privilegij maximè, auctoritate ipsum apostolica per censuram ecclesiasticam, sublato appellationis obstaculo, compellentes, & reformantes in statum debitum quicquid post recessum Abbatis circa monasterium inveneritis immutatum. alioquin

cùm dictum monasterium in Quinqueclisien. diocesi sit constructum, ad exhibendam eidem Episcopo debitam reverentiam compellatis, & sententiam depositionis, quam idem Episcopus in præfatum Abbatem asseruit protulisse, nisi post appellationem ad nos legitime interpositam vel ex alia causa constiterit iniquè prolatam, sicut rationabiliter lata est, appellatione remota faciatis inviolabiliter observari. Si verò post appellationem ad nos interpositam jamdictum Episcopum in memoratum Abbatem condemnationis & excommunicationis sententiam invenieritis in contemptum sedis apostolicæ dictavisse, ipsum tandem nuntietis ab officio pontificali suspensum, donec super hoc per nos aliud fuerit ordinatum. Nullis literis obstantibus, præter assensum partium, si quæ apparuerint à sede apostolica impetrata. Quòd si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani III. Kal. Februarij.

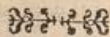
*CANONICIS S. LAURENTII
de Spello.*

Questionem Prioratus inter vos & Albericum Priorem sancti Laurentij de Spello diutius agitatam dilectis filiis nostris C. tituli sancti Laurentij in Lucina & I. tituli sanctæ Priscæ Presbyteris Cardinalibus jamdudum commissimus terminandam: qui cùm eidem non possent intendere, majoribus occupati, duobus iudicibus de Spello eam de consensu partium commiserunt: à quibus ad Cardinales ipsos eodem Abbate provocante, causa fuit venerabili fratri nostro Spoletano Episcopo & suo conjudici R. delegata. Sed cùm ab eis non fuerit in ipsa quaestione processum, à dilectis filiis nostris S. tituli sanctæ Prædixis Presbytero & G. sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinalibus commissa fuit venerabili fratri nostro Perusino Episcopo. Quam nimirum commissionem ratam habentes, eidem dedimus in mandatis ut dictam causam deberet infra duorum mensium spatium diffinire. à cujus præsentia dictus Albericus sedem apostolicam appellavit. Ipso ergo & sindico vestro in nostra præsentia constitutis, dilecto filio nostro G. sancti Nicolai in carcere Tulliano Diacono Cardinali causam ipsam commissimus sine debito terminandam: in cujus præsentia contra ipsum Priorem dictus sindicus vester multa

*Epist. 145.
Coestimat Innocentium
Cardinalis super
Priorem S.
Laurentij.*

W PD

propofuit, quibus eum amovendum à Prioratu oftendere conabatur. Dicebat enim electionem ipsius canonicam non fuiffe; cùm & tunc temporis laicus fuerit, & Alexandro ejuſdem Eccleſiæ Priore vivente intruſus ſimoniacè ibidem fuerit per potentiam laicalem; electionis quoque tempore de ipſius Eccleſiæ gremio non extiterat; nec datus volentibus, ſed invitis; ad cujus electionem non omnes fuerunt Canonici convocati; quem etiam C. quondam Duci Spoletii, quòd ad mandatum ejus teneret Eccleſiam, * vitaffe firmiter proponebat; & quòd de genere illorum fuerat ac ſocietate qui Soperclum Priorem ejuſdem Eccleſiæ interficere præſumpferunt. Præmiſſis itaque rationibus dictum Abbatem * dicebat Prioratu Eccleſiæ memoratæ. Verùm pars altera electionem ſuam multis nitebatur rationibus roborare; proponens quòd dictus Alexander promotionis ſuæ tempore laicus ſimiliter fuerat, filios habens, & etiam concubinam; & cùm Prioratum voluntate propria reſignaffer, vos eum unanimiter elegiſtis, & per quinquennium tenuiſtis eum exinde pro Priore: cujus quidem electio non ſolum à venerabili fratre noſtro Spoletano Epifcopo, verùm etiam à bonæ memoriæ Celeſtino Papa prædeceſſore noſtro fuit poſtea confirmata. Intentionem itaque ſuam fundare jamdictis rationibus ſatagebat. Quibus fuit à præfato B. taliter obviatum, quòd cùm renuntiatio Alexandri præmiſſa, per vim extorta fuerit & obtenta, nullum vobis poterat præjudicium generare; præſertim cùm neque coram iudice ſuo facta fuerit, & tempore illo dictus Alexander vobifcum pariter poſſeſſione tam Eccleſiæ quàm rerum ipſius eſſet penitus ſpoliatus. His ergo & ſimilibus coram dicto Cardinale prudenter à partibus allegatis, ipſe allegationibus & rationibus hinc inde productis auditis, & plenius intellectis, habito prudentum virorum conſilio, ſæpeditum Albericum à memorato Prioratu removendum ſententialiter diſſinivit. Nos ergo ſententiam ejus, ſicut rationabiliter lata eſt, ratam habentes, auctoritate apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti pagina communimus. Nulli ergo &c. Datum Kal. Februarij.

STRIGONIENSI ARCHIEPISC.
Patavien. & Cenadien Episcopis.

Cvm venerabilis frater noſter Epifcopus & dilecti filij B. Præpoſitus, M. Cantor, S. & M. Canonici Waradien. eſſent in noſtra præſentia conſtituti, ex parte Canonicorum fuit propoſitum coram nobis, quòd conquerentibus eis in præſentia venerab. fratris noſtri Colocen. Archiepiſcopi ſuper quibuſdam injuriis ſibi ab ipſo Epifcopo irrogatis, Epifcopus in vocem appellationis erupit, & ipſi nihilominus eum de crimine ſimoniæ ad noſtram audientiam appellarunt. Utraque verò parte poſt annum & dimidium ad ſedem apoſt. accedente, cùm in eodem propoſito memorati Canonici permanentes, perjuriij & ſimoniæ ipſum Epifcopum reum facere in noſtra & fratrum noſtrorum præſentia niterentur, ex parte ipſius Epifcopi fuit propoſitum ex adverſo quòd cùm ſuper his citatus non fuerit, nec propter hoc venerit, & ideo jus remeandi domum haberet, non renebatur ſuis adverſariis reſpondere. Cùmque ſuper his & aliis eſſet ab eis in auditorio noſtro diutius litigatum, nos habito cum fratribus noſtris conſilio, volentes parcere laboribus partium & expenſis, cùm & nos plus ſolito variis ſumus occupati negotiis, eas ad vos duximus remittendas, per apoſtolica ſcripta mandantes quatenus juris ordine per omnia conſervato cauſam ipſam diligenter examinantes, & uſque ad diſſinitivam ſententiam procedentes, geſta omnia ſigillorum veſtrorum munimine roborata nobis fideliter transmittatis, diem assignantes partibus competentem, quo recepturæ ſententiam noſtro ſe conſpectui repræſentent. ad quem ſi qua earum venire contempſerit, nos nihilominus, quantum de jure poterimus, procedemus. Quia verò ſupradicti Canonici ſe queruntur à jamdicto Epifcopo contra juſtitiam ſpoliatos, volumus & mandamus quatenus, ſi rem ita inveneritis ſe habere, ſecundùm quod eidem Epifcopo dictus Colocen. Archiepiſcopus ſub debito juramenti dicitur præcepiffe, ablata omnia eis, appellatione remota, reſtutui faciatis; providentes ut eidem Epifcopo faciatis ab ipſis Canonicis obedientiam, reverentiam, & obſequium debitum exhiberi. Si verò idem Epifcopus aliquid proponere voluerit contra Ca-

Epif. 546.
Ut cognoscant
de accusatione
Capituli Vva-
radiensis contra
ſuū Epifcopum.